

— Кюстенджа и състави заслонъ отъ къмъ Добруджа като имаше за непосредствена задача да охранява долното течение на Дунава и да не позволи на турцитѣ да заплашватъ съобщенията на руската армия съ Бесарабия.

Турскитѣ сили въ сѣщото врѣме се групираха както слѣдва: Сюлейманъ паша съ 42 баталиона бѣше пристигналъ отъ Антивари въ Дедеагачъ, гдѣто и растоварваше главнитѣ сили на бѣджджата турска Балканска армия.

Реуфъ паша съ 20 баталиона, отъ които половината мустахвѣски, 1500 черкези и 3 батерии, заемаше пространството между Котелъ, Твърдица и Нова-Загора. Ахмедъ Еюбъ паша командуваше подвижната частъ на источно-дунавската армия, която състоеше отъ около 45 баталиона, 6 батареи и 6 полка кавалерия, съсрѣдоточени на пѣтя Руссе—Бѣла — у Гюръ Чешме. Османъ паша съ 25 баталиона бѣше въ Плѣвентъ. Отъ Нишъ, София и Нови-Пазаръ бѣха трѣгнали около 25 баталиона, които идваха да усилятъ отряда въ Плѣвентъ. По крѣпоститѣ Видинъ, Русчукъ, Силистра, Шуменъ и Варна и въ градоветѣ Разградъ, Османъ-Пазаръ и Добричъ бѣха разпрѣснати около 75 баталиона, които сѣставляваха гарнизони на тѣзи пунктове, или образуваха отдѣлни наблюдателни и охранителни отряди.

Таквъзъ бѣше положението на двѣтъ страни, когато генералъ Гурко, слѣдъ настойчиви ходатайства, получи разрѣшение да прѣхвърли своитѣ дѣйствиия въ долината на Марица и да распространи паниката и въ този районъ.

На 10-й юлий единъ драгунски полкъ съ една конна батарея зае града Стара Загора, безъ да срѣщне каквото и да било съпротивление. Слѣдъ това този отрядъ биде усиленъ съ четири дружини опълчение и нови кавалерийски части, които на 11-й и 12-й прѣдприеха далечно разузнавание къмъ станциитѣ Карабунаръ и Каяджикъ. Отряда, испратенъ до първия пунктъ, срѣщна